

Да хвърлимъ повърхностенъ погледъ на тъзи дѣла въ послѣдната война. Най напредъ да раскажемъ въ кратки думи дѣйствията къмъ Троянъ-Тетевенъ. На 18 окт. генералъ Карцевъ съставилъ походна експедиция и я испроводилъ къмъ Ловечъ-Троянъ. Троянската колона срѣнжла голѣми турски сили и била принудена да ся върне назадъ; Ловченскиятъ отрядъ още на 18 вечеръта взелъ гората *Бисолъ*, на 5 версти отъ Тетевенъ. Сутринта на 19 било мъгливо; когато мъглата са поразстурила отряда са приготвили да нападне върху укрепленията на неприятеля, които лежели предъ града Тетевенъ. Нападаньето са захванжало по 2 часа. Напредъ вървѣли 40 стрѣлци. По $2\frac{1}{2}$ часа пѣхотата са впуснала върху една гора, която стояла токо надъ самите турски укрепления. Когато стигнала на върха на гората, пѣхотата заловила бой съ пушки, а стрѣлковетъ роти, скрити въ мъглата, впуснали са на пристъпъ къмъ първия редутъ. Подиръ малко тъ били въ него; поченва са штикова работа. Турцитѣ бѣгали въ втория, слѣдующи редутъ; но напрасно; първия зетъ вече редутъ са намѣрвали надъ вторий и другитѣ; турцитѣ трѣбalo да бѣгатъ въ Тетевенъ, когато са мръквало. Сутринта русските войски не намѣрили турска жива душа въ Тетевенъ.

На 28 окт. генералъ Леоновъ завзелъ Враца, а на 5 ноемвр. безъ бой Розалитскиятъ проходъ въ Балкана. На западъ и съверъ отъ Плевенъ не по малко успѣшно дѣйствуvalи частите на румънската войска. На 10 ноемвр. тъ завзели Рахово дѣто имали немалки загуби, именно 7 офицери и 77 солдати, а на 18 ноемвр. тъ завзели Ломъ-Паланка. Околъ това време русските «летучи отряди» стигнали къмъ Берковица и Бѣлградчикъ.

Колкото са касае до Етрополското и Орханийско устие, то тъ сторили голѣми загуби и трудове на руската